

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	...[Klager] på vegne af Andelsboligforeningerne Fasanha-
	ven I, II og III over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 12. december 2006
OM	direkte kundeforhold til Kalundborg Kommunes Varmefor-
	syning

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

NÆVNETS	Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Fhv. direktør, cand. polyt. H. C. Mortensen
SÆTNING	Direktør, cand. oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN	

NÆVNETS	Energitilsynets afgørelse af 12. december 2006 <u>stadfæstes</u>
AFGØRELSE	

Ved brev af 3. januar 2007 har [...] på vegne af Andelsboligforeningerne Fasanhaven I, II og III (i det følgende benævnt klager) påklaget Energitilsynets afgørelse af 12. december 2006 til Energiklagenævnet.

Sagens baggrund

Andelsboligforeningen Fasanhavens første etape, Fasanhaven I, blev opført i 2002. Efterfølgende er Fasanhaven II og III opført. Andelsboligforeningerne Fasanhaven I, II og III (i det følgende benævnt Fasanhaven) er opført med en varmecentral i hver bebyggelse, som er tilsluttet Kalundborg Kommunes Varmeforsyning. Andelsboligforeningen fordeler herefter varmen til de enkelte boliger via et internt ledningsnet. Efter opførelsen af Fasanhaven har det vist sig, at der er et spild mellem varmecentralerne og de enkelte boliger. Klager er efterfølgende blevet opmærksom på, at der er mulighed for at etablere et direkte kundeforhold mellem de enkelte boliger og Kalundborg Kommunes Varmeforsyning.

Kalundborg Kommunes Varmeforsyning (i det følgende benævnt Varmeforsyningen) har ved brev af 7. juni 2006 oplyst Fasanhaven om, at der kan etableres direkte kundeforhold mellem de enkelte boliger i Fasanhaven og Varmeforsyningen under forudsætning af,

- at nettet bringes i samme standard og dimensionering som det kollektive net,
- at Andelsboligforeningens fælles varmeveksler udskiftes med individuelle varmeveksler hos de enkelte forbrugere,
- at varmemålere hos de enkelte forbrugere er af samme fabrikat og type, som benyttes af Varmeforsyningen,
- at varmforsyningen kan afbrydes hos den enkelte forbruger, uden at det påvirker de øvrige forbrugere, og
- at Varmeforsyningen overtager ejerskabet til det interne net og målerne hos de enkelte forbrugere

3. marts 2008
J.nr.: 21-551
Eksp.nr.: 34759
TML-EKN

Side 2 af 24

Sagens problemstilling

Sagen drejer sig om, hvorvidt de af Kalundborg Kommunes Varmeforsynings opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Klager er af den opfattelse, at Varmeforsyningen over for bygherren ved boligernes opførelse i 2002 burde have givet et overslag på tilslutning til Varmeforsyningen baseret på direkte tilslutning til de enkelte boliger og ikke en fælles tilslutning via én stikledning til ét vekslerum. Klager mener, at Varmeforsyningens overslag til bygherren var baseret på tilslutning via én stikledning, fordi Varmeforsyningen ikke var vidende om, at der efter varmforsyningsloven skulle etableres et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive varmforsyningsanlæg. Varmeforsyningen er efter klagers opfattelse derfor skyld i, at Fasanhavens beboere selv skal bekoste det spild, der er i det interne forsyningsnet i Fasanhaven.

Energitilsynet fandt ved afgørelsen af 12. december 2006, at de vilkår Varmeforsyningen har opstillet for at kunne etablere et direkte kundeforhold til de enkelte boliger, herunder krav om at det interne ledningsnet bringes i samme stand som resten af forsyningsområdet, ikke er urimelige jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Varmeforsyningen havde over for Energitilsynet oplyst, at der inden opførelsen af Fasanhaven I, II og III i 2002 var etableret direkte kundeforhold mellem andre boliger og Varmeforsyningen. På denne baggrund fandt Energitilsynet, at det var diskriminerende, at Varmeforsyningen ikke i forbindelse med opførelsen af Fasanhaven havde oplyst bygherren om, at der kunne etableres et direkte kundeforhold mellem Fasanhaven I, II og III og Varmeforsyningen. Det

diskriminerende forhold måtte ifølge Energitilsynet betragtes som urimeligt jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Den påklagede afgørelse

Energitilsynets traf den 12. december 2006 afgørelse i sagen.

Afgørelsen er vedlagt som bilag 1.

Vedrørende Varmeforsyningens betingelser for etablering af et direkte kunde-forhold til boligerne i Fasanhaven udtalte Energitilsynet følgende:

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 3 af 24

”[...]

1. Energitilsynet bemærker, at Forsyningsafdelingens krav om at bringe det interne net i samme stand, som det øvrige ledningsnet, samt kravet om at bringe varmevekslere samt målere af samme stand i de enkelte boliger som i resten af forsyningsområdet, svarer til de krav som var genstand for Energitilsynets og Energiklagenævnets behandling i Sønderby-sagen. Energiklagenævnet stadfæstede tilsynets afgørelse, der fandt, at kravene ikke var urimelige efter varmemforsyningsloven.

Såfremt Forsyningsafdelingen frafalder vilkårene for etablering af direkte kundeforhold med de enkelte boligenheder, vil det indebære, at værket, og dermed alle de øvrige forbrugere, skal betale de omkostninger der er ved etablering af det ændrede kundeforhold.

Tilsynet bemærker, at fjernvarmenettet mellem Forsyningsafdelingens måler i hver af de tre andelsboligforeninger og målerne i de enkelte boligenheder er etableret af bygherren, på bygherrens grund og for bygherrens regning.

På den baggrund finder Energitilsynet ikke, at Forsyningsafdelingens fremsatte vilkår for at overtage klagers interne net m.v. er urimeligt efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

[...]”

Vedrørende forholdene omkring etableringen af kundeforholdet mellem Fasanhaven og Varmeforsyningen ved boligernes opførelse i 2002, udtalte Energitilsynet følgende:

”[...]

2. Med hensyn til forholdene omkring etablering af kundeforholdet i 2002 bemærker tilsynet, at det ikke af bygherrens anmodning om tilbud på tilslutningsbidrag fremgik hvorvidt bygherren

ønskede etableret et direkte kundeforhold. Tilsynet finder ikke, at Forsyningsafdelingens overslag på tilslutningspris er formuleret - som påstået af andelsboligforeningerne - som et afslag på anmodning om etablering af et direkte kundeforhold, hvilket ville have været i strid med § 20, stk. 6 i varmemforsyningsloven.

Samtidig bemærker tilsynet dog, at det af Forsyningsafdelingens brev af 30.03.06 fremgår, at man først kort forinden er blevet opmærksom på lovændringen vedr. direkte kundeforhold.

Det bemærkes, at Forsyningsafdelingen er omfattet af varmemforsyningsloven, jf. lovens § 2, og at værket er forpligtet til at overholde lovens regler. Energitisynet skal henvise til, at manglende kendskab til den lovgivning værket er forpligtet til at overholde, ikke har til følge, at værket kan undlade at overholde disse regler. Forsyningsafdelingens manglende kendskab er derfor uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt værket burde have tilbudt en individuel tilslutning. Det manglende kendskab kan ikke bevirke, at en manglende overholdelse af varmemforsyningslovens regler ikke betragtes som urimelig. Værket må anses for at være forpligtet til at holde sig underrettet om eventuelle ændringer i de regler, forsyningen er undergivet.

Det kan samtidig hermed konstateres, at Forsyningsafdelingen efter det oplyste har tilladt direkte kundeforhold for andre boliger, også før lovændringen i 1997. Det virker således ikke klart på hvilket grundlag værket har tilbudt direkte kundeforhold for nogle og ikke for andre.

Energitisynet finder på den baggrund, at Forsyningsafdelingen tidligere burde have været opmærksom på lovændringen, hvorved § 20, stk. 6 blev indsat, og burde have orienteret bygherren om muligheden for etablering af direkte kundeforhold, og at det ikke er sket i den konkrete sag efter lovændringen i 1997 virker diskriminerende, hvilket må betragtes som urimeligt efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitisynet noterer, at Forsyningsafdelingen efterfølgende har ændret praksis, således at bygherrer nu ved anmodning om tilslutning af flere boligenheder også informeres om muligheden for etablering af et direkte kundeforhold.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 4 af 24

3. Energitilsynet har ikke ved ovenstående taget stilling om bygherren eller dennes rådgiver tilsvarende burde have været opmærksom på lovændringen hvorved § 20, stk. 6 blev indsat.

[...]

I forhold til om Fasanhaven har et erstatningsansvar mod Varmeforsyningen eller bygherren, udtalte Energitilsynet følgende:

”[...]

4. Tilsynet kan endvidere meddele, at en bedømmelse af hvorvidt klager har lidt et tab eller hvorvidt Forsyningsafdelingen eller bygherren kan ifalde et erstatningsansvar ikke kan afgøres efter varmemforsyningslovens prisbestemmelser, men må henvises til afgørelse ved domstolene.

[...]”

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 5 af 24

Klagen

[...] har på vegne af Andelsboligforeningerne Fasanhaven I, II og III ved brev af 3. januar 2007 klaget over Energitilsynets afgørelse af 12. december 2006. Af klagen fremgår blandt andet:

”[...]

1.1 Brev af 12.12.2006:

Energitilsynets afgørelse.

Ad. 1: Vilkår for overtagelse af internt net.

Energitilsynet vurderer at vilkårene for overtagelse af det interne net, omfattende opgradering af det interne ledningsnet, målere, varmevekslers armaturer ikke er urimelige efter Varmeforsyningslovens s 21, stk. 4, bl.a. på baggrund af det faktum at alle installationer er udført af bygherren, på bygherrens grund og for bygherrens omkostning.

Vi accepterer denne afgørelse, men efterlyser Energitilsynets vurdering af hvorvidt det er rimeligt at bygherren skal gøres ansvarlig for dette arbejde, omstændighederne taget i betragtning

Vi efterlyser især Energitilsynets vurdering af, hvorvidt det er urimeligt at Andelsboligforeningen skal afregne spild for både interne og eksterne hovedledninger, og dermed betale mere end de øvrige forbrugere i Kalundborg.

Ad. 2. Etablering af kundeforhold.

Vi efterlyser Energitilsynets klare stillingtagen til, hvorvidt forløbet omkring kundeforholdets etablering er sket i overensstemmelse med Varmeforsyningslovens bestemmelser, og dermed en place-

ring af ansvaret for at et direkte kundeforhold etableres, når der IKKE specifikt er ansøgt om et indirekte kundeforhold, baseret på forhold der muliggør dette.

Vi mener at ansvaret entydigt ligger hos Varmeforsyningen, der efter Varmeforsyningslovens formulering i § 20, stk. 6 skal tilbyde direkte kundeforhold, når intet andet er ansøgt.

Vi efterlyser også Energitilsynets afgørelse af hvorvidt Varmeforsyningens ændrede praksis, hvor man blot orienterer om MULIGHEDEN for etablering af direkte kundeforhold, er i overensstemmelse med Varmeforsyningens formulering.

Ad. 4. Tab.

Vi er uenige i denne afgørelse, idet Energitilsynet bør forholde sig til det rimelige i den dobbeltbetaling for spild, som Andelsboligforeningen lider under i dag, med det aktuelle indirekte kundeforhold, og ønsker derfor en revurdering af dette punkt.

Ad. 5. Anmeldelse af nye bestemmelser.

Til dette kan vi kun bemærke at Varmeforsyningens kendskab til Varmeforsyningslovens bestemmelser åbenbart stadig er begrænsede.

Sagsfremstillingen.

I sagsfremstillingen anføres såvel klagers som Varmeforsyningens korrespondance som en del af grundlaget for Energitilsynets afgørelse. Da udsagnene fra Varmeforsyningen under afsnittene "Videre anføres..." og "Samtidig angives..." beror på et uretmæssigt grundlag, da denne korrespondance først er udsendt EFTER Andelsboligforeningens klage, bør disse ikke danne grundlag for afgørelsen.

Begrundelsen for dette er (med henvisning til brev af 12.12.2006):

- Ad "*Videre anføres*": Varmeforsyningens tilbud om etablering af direkte kundeforhold, for herved at tilgodese ændring i Varmeforsyningsloven, lov 436, blev først fremsat efter at Andelsboligforeningen havde gjort Varmeforsyningen bekendt med at boligforeningens fjernvarmetilslutning var i strid med lovgivningen.
- Ad "*Samtidig angives*": Dette tilbud om mulighed for direkte tilslutning er fremsat til samme bygherre (Paw Top Pedersen) i forbindelse med opførelse af et nyt andelsboligbyggeri i Kalundborg. På tidspunktet for dette tilbud er Varmeforsyningen allerede blevet gjort bekendt med det

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 6 af 24

manglende lovmæssige grundlag i forbindelse med fasanhavens tilslutning og er derfor nødsaget til at ændre praksis. Dette ser vi som en erkendelse af, at den hidtidige praksis har været i strid med Varmeforsyningsloven. Formuleringen "at direkte kundeforhold - hvis ejer ønsker det - skal tilbydes..." er en grov fejlfortolkning af bestemmelserne. Varmeforsyningen skal, med mindre særlige forhold umuliggør det, tilbyde direkte kundeforhold i overensstemmelse med Varmeforsyningens bestemmelser, men kan - hvis ejer ønsker det - dispensere fra bestemmelserne og acceptere indirekte kundeforhold.

- Formålet med Andelsboligforeningens brev til Energitilsynet, var at få klarlagt hvorvidt Varmeforsyningen i Kallundborg har handlet i strid med reglerne på tidspunktet for ansøgningen om tilslutning til fjernvarmenettet. At Varmeforsyningen efterfølgende har ændret praksis, eller blot justeret gældende praksis, ved tilslutning af nyere installationer, er sagen uvedkommende. Det indikerer blot at gældende praksis på daværende tidspunkt var forkert og derfor rettet.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 7 af 24

Varmeforsyningens advokat henviser i breve af 31.7.2006 og 16.8.2006 til, at Varmeforsyningen lagde til grund, at bygherren ønskede tilslutning til ejendommens varmerum i det nordlige eller østlige hjørne. I bilag 10 skrives endog (i de tre sidste linier), at Fasanhaven har søgt om et fælles boilerrum. I bilag 1, hvor bygherren bad om et tilbud på tilslutningsbidrag, er der ikke nævnt noget om et fælles varmerum, ligesom der heller ikke på den medfølgende tegning er vist noget fælles varmerum. Man ønskede tilbud på tilslutning af tyve boliger. og Varmeforsyningens opfattelse; at der var søgt om et fælles varmerum, kan ikke støtte sig på noget bilag i sagen, og må derfor opfattes som en efterrationalisering.
[...]"

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet er ved brev af 15. februar 2007 fremkommet med bemærkninger til klagen. Af brevet fremgår:

"[...]

Ad 1) Vilkår for overtagelse af internt net

Det bemærkes, at klager *accepterer* afgørelsen om vilkårene for værket's overtagelse af det interne net, men efterlyser tilsynets stillingtagen til i) om det er rimeligt, at bygherren skal gøres an-

svarlig for dette arbejde, og ii) om det er rimeligt, at klager overfor værket skal afregne for spild til både interne såvel som eksterne fjernvarmeledninger.

i) Tilsynet bemærker, at værket kræver en opgraduering af det interne net såfremt klager ønsker at den enkelte boligenhed bliver tilsluttet værket ved et direkte kundeforhold.

Spørgsmålet om bygherrens eventuelle ansvar over for andelsboligforeningerne, som følge af et stort varmetab i de interne installationer, kan ikke afgøres efter varmemforsyningslovens bestemmelser, og kan således ikke afgøres af Energitilsynet. Dette spørgsmål må henvises afgørelse ved domstolene, jf. punkt 3 i tilsynets afgørelse.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

ii) Spørgsmålet vedr. klagers samtidige afregning af internt og eksternt spild behandles nedenfor under ad 4).

Side 8 af 24

Ad 2) Etablering af kundeforhold

i) Klager efterlyser tilsynets stillingtagen til en placering af ansvaret for etablering af et direkte kundeforhold, når der ikke specifikt er ansøgt om et indirekte kundeforhold. Klager finder, at Forsyningsafdelingen efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 6, er ansvarlig herfor.

Energitilsynet skal indledningsvis henvise til afgørelsens punkt 2. Her angav tilsynet, at mht. forholdene omkring etablering af kundeforholdet i 2002, fremgik det ikke af bygherrens anmodning om tilbud på tilslutningsbidrag hvorvidt denne ønskede etableret et direkte kundeforhold. Tilsynet vurderede herefter, at værkets overslag på tilslutningspris ikke var formuleret som et afslag på anmodning om etablering af et direkte kundeforhold. Dette ville også have været i strid med varmemforsyningslovens § 20, stk. 6.

Tilsynet fandt dog, at når det tages i betragtning, at værket tidligere havde givet mulighed for direkte kundeforhold ved tilslutning af andre boligenheder, også før lovændringen i 1997, måtte det anses for diskriminerende overfor bygherren i den aktuelle sag, at værket ikke i det konkrete tilfælde i 2002 havde orienteret bygherren om muligheden herfor, hvilket var urimeligt efter varmemforsyningslovens bestemmelser, jf. lovens § 21, stk. 4.

Hvad angår placering af et ansvar for etablering af et direkte kundeforhold, må Energitilsynet i forlængelse heraf henvise til bemærkningen om ansvar, som blev gennemgået ovenfor under

punkt ad 1) i). Spørgsmålet kan således ikke afgøres efter varmforsyningslovens bestemmelser, og kan derfor ikke afgøres af Energitilsynet.

ii) Klager ønsker endvidere en afgørelse af, hvorvidt Forsyningsafdelingens ændrede praksis - hvor der efter det oplyste blot orienteres om muligheden for et direkte kundeforhold - kan anses for at være i overensstemmelse med varmforsyningslovens bestemmelser.

Energitilsynet noterer i sin afgørelse af 12.12.06, at Forsyningsafdelingen i dag har ændret praksis. Bygherrer informeres nu om muligheden for etablering af et direkte kundeforhold efter anmodning om tilslutning af flere boligenheder.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

I forlængelse heraf bemærker tilsynet, at klager ikke i forbindelse med sin oprindelige klage påklagede værkets ændrede praksis ang. etablering af kundeforhold.

Side 9 af 24

Energitilsynet skal endvidere anføre, at som gennemgået ovenfor under "Afgørelser fra Energiklagenævnet", finder nævnet ikke i den konkrete sag, at der er grundlag for at antage, at alt nybyggeri (og renovation af eksisterende varmeanlæg) bør indrettes således, at direkte kundeforhold er muligt. Det er værket som kan tilpligtes at indgå en aftale om direkte kundeforhold, såfremt dette er teknisk muligt.

Nævnet henviser i den forbindelse til § 8 i bekendtgørelse nr. 565 af 01.07.97 om måling af el, gas, vand og varme, som udtrykkeligt åbner mulighed for, at der i nybyggeri kan etableres både varmemålere og varmfordelingsmålere, dvs. også fælles (kollektiv) afregning af betaling fra ejendommen til værket.

Tilsynet finder på den baggrund ikke, at værkets nu ændrede praksis, hvorved værket som oplyst alene orienterer om muligheden for et direkte kundeforhold, kan anses for at være i strid med lovens § 20, stk. 6. Loven åbner op for et direkte kundeforhold, men dette udelukker som angivet ovenfor ikke, at en bygherre (eller en boligforening) kan vælge, at der (fortsat) skal afregnes kollektivt overfor værket. Det skyldes, at der ved nybyggeri fortsat kan etableres både varmemålere og varmfordelingsmålere, jf. § 8 i nævnte bekendtgørelse.

Ad 4) Tab

Klager henviser her til, at Energitilsynet bør forholde sig til hvorvidt det er rimeligt, at andelsboligforeningerne foretager dobbelt betaling for spild pga. sit indirekte kundeforhold, og ønsker punktet revurderet.

Af Energitilsynets afgørelse af 12.12.06 fremgik, at en bedømmelse af hvorvidt klager har lidt et tab eller hvorvidt værket eller bygherren kan ifalde et erstatningsansvar, ikke kan afgøres efter varmforsyningslovens prisbestemmelser, men må henvises til afgørelse ved domstolene.

Tilsynet skal i forlængelse heraf henvise til, at en eventuel dobbeltbetaling ikke har været påklaget i forbindelse med den oprindelige sagsbehandling. Derimod var udgangspunktet for andelsboligernes klage, at man mente at have konstateret et ekstra varmetab i forbindelse med varmeleveringen fra klagers varmecentraler til de enkelte boliger, jf. afsnit 3 og 4 i sagsfremstillingen til tilsynets afgørelse af 12.12.06. På den baggrund ønskede klager et direkte kundeforhold overfor værket.

Med henvisning til Energiklagenævnets afgørelse af 07.05.03, bemærker tilsynet endvidere, at såfremt det indklagede værk skulle tilslutte klager uden videre, vil de øvrige forbrugere i forsyningsområdet blive påført udgifterne herved, herunder også udgifterne ved klagers interne spild. Det omkostningsmæssige ansvar for klagers interne varmforsyningsnet må betragtes som værket uvedkommende, idet det påhviler andelsboligforeningernes medlemmer.

Da Energitilsynet således ikke i forbindelse med sagsbehandlingen har modtaget egentlige klager over tarifieringen, herunder opkrævede tilslutningsbidrag, ligesom eventuelle indgåede varmeaftaler mellem klager og værket ikke har været inddraget i klagen, har tilsynet ikke behandlet disse spørgsmål.

Energitilsynet har ikke yderligere bemærkninger til klagers brev af 03.01.07.

[...]"

Klagers bemærkninger til Energitilsynets bemærkninger

Klager har ved brev af 5. marts 2007 afgivet følgende bemærkninger til Energitilsynets bemærkninger til klagen:

"[...]"

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 10 af 24

De har opfordret os til at fremsende bemærkninger til Energitilsynets fremstilling af sagen, hvilket vi herved gør, idet vi gennemgår Energitilsynets skrivelse fra en ende af og kommenterer dele deraf.

Side 1: I sin afgørelse af 12.12.06 fandt tilsynet, **at:** Forsyningsafdelingens krav ... Dette indledende afsnit er en ufuldstændig sætning, som ikke giver nogen mening, som vi kan tage stilling til. Vi tør vel gå ud fra, at Energitilsynet mener, at de finder kravene rimelige, men det har de ikke skrevet. Sagens kerne er imidlertid, at bygherrens repræsentant i bilag 1 udbeder sig et overslag over udgifterne ved tilslutning af 20 boliger. I bilag 10 (en oversigt over diverse andelsboligafdelinger i Kalundborg og deres direkte eller indirekte tilslutning) fremgår det, at bygherren skulle have søgt om et fælles boilerrum. Dette kan ikke udledes af bilag 1, og Varmeforsyningen har senere udtalt, at de **troede**, at det var det, der blev søgt om, men det er en ren efterrationalisering. I bilag 2 svarer varmforsyningen, at den jf. 'Regulativ for varmforsyningen' **vil forsyne den samlede bebyggelse med en stikledning til et fælles varmerum**. Af bilag 8 fremgår det med al tydelighed, at Varmeforsynings hidtidige praksis har været en stikledning pr. matrikel. Endvidere skriver Varmeforsyningen (stadig bilag 8) at man - for at tilgodese ændring i varmforsyningsloven (lov nr. 436 af 10.06.97) '**nu** også kan tilbyde at etablere fjernvarmenettet inde på grunden, der er en betingelse for oprettelse af et direkte kundeforhold ...'. Heraf kan man udlede, **at det tidlige ikke havde været muligt** Det er derfor mere end vanskeligt at opfatte Varmeforsynings skrivelse (bilag 2) som andet end et afslag på et direkte kundeforhold. Som et kuriosum skal det nævnes, at det var Fasanhaven, der gjorde Varmeforsyningen opmærksom på lovændringen i 1997.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 11 af 24

I det følgende afsnit (side 1-2) fandt Energitilsynet at Varmeforsyningen tidligere **burde have været opmærksom** på lovændringen, hvorved § 20 stk. 6 blev indsat og **burde have orienteret bygherren** om muligheden for et direkte kundeforhold, og at det ikke er sket i vores sag **virker diskriminerende, hvilket må betragtes som urimeligt efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4.**

Vi har fået fat i to skrivelser, som vedrører fjernvarmforsyning til A/B Søndergårds Banke III i Kalundborg. I det første brev af 5. juni 2000 skriver Forsyningsafdelingen på side 1 i det tredje af de afsnit, der er markeret med •: 'Opmærksomheden henledes på, at

jævnfør gældende regulativer for Varmeforsyningen etableres der kun ét stik pr. matrikel...' I Regulativ for varmforsyningen er denne bestemmelse **ikke** nævnt, og os bekendt havde byrådet på det tidspunkt, hvor Fasanhavens 3 etaper blev opført, ikke kendskab til denne bestemmelse. Der er endvidere nævnt en speciel aftale for Søndergårds Banke II, hvor der åbenbart er etableret et direkte kundeforhold. Men Fjernvarmforsyningen kan ikke gøre aftalen for Søndergårds Banke II generelt gældende, hvorfor Fjernvarmforsyningen henviser til regulativets bestemmelser ... Denne skrivelse er altså et nej til Søndergårds Banke III om at få et direkte kundeforhold. **Dette brev vedlægges som bilag 14.**

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 12 af 24

I det andet brev af 29. juni 2000 skriver Fjernvarmforsyningen direkte til bygherren, Villabo A/S under overskriften: Søndergårds Banke III - Fjernvarmforsyning, indgåelse af speciel aftale og andre oplysninger. Her er Fjernvarmforsyningen åbenbart vendt på en tallerken, idet man på side 1 i afsnit 1) skriver, at Fjernvarmforsyningen etablerer, ejer og vedligeholder samtlige forsynings- og stikledninger fra forsyningsledning i offentlig vej (Søndergårds Banke) via en fordelingsledning på grunden og ind til og med hovedventiler i hver af de 10 andelsboliger. I afsnit 3) skrives: Fjernvarmforsyningen leverer, ejer og vedligeholder varmemåler i hvert af de 10 huse, og fjernvarmeafregning sker herefter direkte mellem fjernvarmeværket og andelshaverne i hver af de 10 boliger. Det fremgår altså med al tydelighed, at en telefonsamtale har kunnet få Fjernvarmforsyningen til at skifte mening. Vi er ikke vidende om, hvad der er blevet talt om i telefonen, men resultatet er tydeligt: Her er et direkte kundeforhold muligt. På side 2 i afsnit 5) står der: 'Denne aftale er en speciel aftale mellem Dem og Fjernvarmforsyningen, der kun gælder ovennævnte projekt. Aftalen danner ikke præcedens for efterfølgende projekter, idet disse skal følge reglerne i de til enhver tid gældende regulativer, tekniske forskrifter m.v. for varmforsyningen.' **Dette brev vedlægges som bilag 15.**

Disse to breve kaster yderligere lys over Fjernvarmforsyningens behandling af vores sag. Det må nu stå lysende klart, at Fjernvarmforsyningen i vores sag har handlet stik imod lovgivningen. Den har fremturet med sin ulovlige praksis 'et stik pr. matrikel'. Og der er derfor **god grund til at opfatte Fjernvarmforsyningens svar til vores bygherre (bilag 2) som et klokkeklart afslag på andet end den løsning, vi har**, og som Fjernvarmforsyningen har givet os **i klar modstrid** med lovgivningen.

Dersom Varmeforsyningen havde oplyst os om muligheden for et direkte kundeforhold, ville bygherren selvsagt have valgt et direkte kundeforhold med individuel afregning, og i så fald ville Varmeforsyningen selv have lagt ledninger fra hovedledningen til de enkelte boliger, og draget omsorg for at der blev installeret varmevekslere og autoriserede målere til boligerne. Dette ville så formentlig have været en smule dyrere end den løsning, der er blevet resultatet af Varmeforsyningens praksis med et stik pr. matrikel, men til gengæld skulle vi så ikke alene bære udgifterne ved det spild, der er i det interne net. Udgiften ville så være indregnet i megaWatt-prisen for hele kommunen.

Vi har ikke noget (detaljeret) kendskab til de sager, der refereres til: Sønderby, Nyborg og Fuglebakken. Vores opfattelse er fortsat, at Varmeforsyningen gennem sin praksis har dikteret os den løsning, vi døjer med i dag. Vi finder det fortsat rimeligt, **at Varmeforsyningen overtager vores forsyningsnet** og afregner med den enkelte forbruger efter en autoriseret måler. Vi foranstalter naturligvis ombygning af rørsystemet, så fjernvarmeværkets måler kan monteres. I hver bolig er der mulighed for individuel afbrydelse af varmforsyningen.

I Energitilsynets svarskrift side 6 første afsnit står der. 'Tilsynet vurderede herefter, at værkets overslag på tilslutningspris ikke var formuleret som et afslag på anmodning om etablering af et direkte kundeforhold'. Nej, det er ikke værkets overslag der indeholder afslaget, men de første linier bilag 2, hvor Varmeforsyningen skriver, at den jf. 'Regulativ for varmforsyningen' **vil forsyne den samlede bebyggelse med en stikledning til et fælles varmerum**. Da Varmeforsyningen på daværende tidspunkt slet ikke kendte § 20 st. 6, kunne de vanskeligt gøre andet end at henholde sig til deres hidtidige praksis, men denne praksis var i strid med loven.

I afsnit 6 skriver tilsynet:: I forlængelse heraf bemærker tilsynet, at klager ikke i forbindelse med sin oprindelige klage påklagede værkets ændrede praksis ang. etablering af kundeforhold. Vi er ikke helt klar over, hvad tilsynet mener med denne passus, idet vi ikke forstår, hvilken ændret praksis vi skulle have påklaget. Vi ved, at hverken bygherren, der med Fasanhaven for første gang gik i gang med at bygge andelsboliger eller dennes rådgivende ingeniør anede noget om lovændringen fra 1997, men det er vel også først og fremmest Varmeforsyningen, der administrerer loven, der skal kende den, og det gjorde de ikke, og på grund af denne

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 13 af 24

uvidenhed traf Varmeforsyningen afgørelsen i vores sag i direkte modstrid med loven.

Vi har noteret os, at Energitilsynet mindst **tre gange** i deres skrivelse til Energiankenævnet skriver, at vi er blevet diskrimineret og behandlet urimeligt. Vi er derfor af den opfattelse, at Energiankenævnet bør konkludere, **at det er Varmeforsyningens ansvar, at vi er blevet diskrimineret og behandlet urimeligt, og at Varmeforsyningen derfor bør overtage vore interne net.** Det er jo ikke alene diskriminerende og urimeligt. Det er en **fejl**, at Fjernvarmeforsyningen ikke har overholdt lov nr. 436 af 10/6 1997 kapitel 4 § 20 stk. 6 og bekendtgørelse om individuel måling af el, vand og varme kapitel 2 § 8 stk. 1, som begge foreskriver, at tilslutning og varmemaalning **skal** ske individuelt. Vi forventer derfor, at Energiankenævnet entydigt lægger **ansvaret** for 'fejlen' på Kalundborg Kommunes Varmeforsyning. Og i forlængelse heraf, at Varmeforsyningen skal overtage vort interne net og dermed det spild, som Varmeforsyningen er ansvarlig for.

3. marts 2008
J.nr.: 21-551
Eksp.nr.: 34759
TML-EKN

Side 14 af 24

Vi ser positivt på eventuelle tekniske alternative løsninger på problemet.
[...]"

Kalundborg Kommunes Varmeforsynings bemærkninger til klagen

Advokat Klaus Gravesen er ved brev af 30. marts 2007 på vegne af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning fremkommet med følgende bemærkninger til klagen:

"[...]

Vi skal hermed på vegne af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning (Varmeforsyningen) kommentere brev modtaget i Energiklagenævnet 5. marts 2007 fra Andelsboligforeningen Fasanhaven I, II og III (Andelsboligforeningen) og Energitilsynets bemærkninger af 15. februar 2007 til Andelsboligforeningens klage over tilsynets afgørelse.

Indledningsvis bemærker vi, at vi på vegne af Varmeforsyningen i det hele fastholder vores vurdering af sagen. Vi henviser derfor til vores indlæg til Energitilsynet i sagen, jf. vores breve af 31. juli og 16. august 2006.

Vi skal dog uddybe vores bemærkninger på følgende punkter:

Afslag på direkte kundeforhold

Det er fortsat vores vurdering, at Varmeforsyningen ikke på grundlag af varmemforsyningslovens § 20, stk. 6, var forpligtet til at sikre, at der blev etableret direkte kundeforhold til de enkelte andelshavere i forbindelse med etablering af fjernvarmeforsyning til Andelsboligforeningen.

Det er derimod alene bygherren, som beslutter, om der skal etableres direkte kundeforhold mellem Varmeforsyningen og de enkelte slutbrugere i forbindelse med opførelse af nybyggeri, eller om bebyggelsen skal tilsluttes fjernvarmeforsyningen som en forbruger. Dette vil typisk bero på bygherrens vurdering af, hvad der er teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssigt.

I denne sag opfattede Varmeforsyningen bygherrens anmodning om tilbud på tilslutningsbidrag (bilag 1) som en anmodning om tilbud på en fælles tilslutning. Varmeforsyningen tog derfor udgangspunkt heri ved udarbejdelse af tilbudet om tilslutning. Der er således ikke givet afslag på at etablere direkte kundeforhold, idet der slet ikke er taget stilling til dette spørgsmål.

Bilag 14 og 15, som Andelsboligforeningen har fremlagt sammen med sine bemærkninger til Energitilsynets brev af 15. februar 2007, kan efter vores vurdering ikke have betydning for denne sag, herunder for vurderingen af om Varmeforsyningen afviste at etablere direkte kundeforhold til andelshaverne i Andelsboligforeningen. Det bemærkes dog, at der i den sag, som bilagene vedrører, blev etableret direkte kundeforhold til andelshaverne på baggrund af bygherrens ønske og for dennes regning. Varmeforsyningen opkrævede således stikledningsbidrag for etablering af stik til de enkelte boliger, ligesom Varmeforsyningen bestemte kvaliteten og udformningen af nettet frem til slutbrugerne.

I denne sag modtog Varmeforsyningen ikke en anmodning fra bygherren om at etablere direkte kundeforhold til de enkelte andelshavere. Varmeforsyningen tog derfor ikke stilling til, om det var teknisk muligt på baggrund af bygherrens henvendelse og de modtagne oplysninger om Andelsforeningens interne varmemforsyningsnet.

Varmeforsyningen har derfor ikke tilsidesat sin forpligtelse til at acceptere individuelle kundeforhold.

Diskrimination

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 15 af 24

Energitilsynet har i sine bemærkninger til Andelsboligforeningens klage anført, at det må anses for diskriminerende, at Varmeforsyningen ikke orienterede bygherren om muligheden for at etablere direkte kundeforhold.

Det er vores vurdering, at Varmeforsyningen ikke på grundlag af varmemforsyningsloven er forpligtet til at undersøge, om en bygherre er bekendt med muligheden for at etablere direkte kundeforhold, og om bygherren måtte være interesseret heri.

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 6, indeholder en pligt for varmemforsyningen til at acceptere at etablere individuelle kundeforhold. Varmeforsyningsloven indeholder derimod ikke en pligt for kommunen til at oplyse om forskellige former for tilslutning og til at sikre, at der etableres direkte kundeforhold, hvis dette er muligt. Varmeforsyningen har således efter vores vurdering ikke diskrimineret bygherren ved ikke at oplyse om muligheden for at etablere direkte kundeforhold. Der er således ikke grundlag for at antage, at forbrugerne i Andelsboligforeningen er blevet diskrimineret af Varmeforsyningen, alene fordi der er etableret direkte kundeforhold i andre nybyggerier i samme periode på anmodning fra bygherren for de pågældende byggerier.

Det forhold, at Varmeforsyningen efterfølgende har valgt at oplyse om de to tilslutningsmuligheder i forbindelse med etablering af fjernvarmemforsyning i nybyggerier, har ingen betydning for vurderingen af, om Varmeforsyningen kan anses for at være forpligtet hertil i medfør af varmemforsyningsloven.

Ansaret for andelsboligforeningens interne net

Det bemærkes endeligt, at Varmeforsyningen ikke er ansvarlig for, at Andelsboligforeningens interne net ikke er af en kvalitet, som gør det teknisk muligt eller forsvarligt at etablere direkte kundeforhold til de enkelte andelsboliger direkte fra det kollektive net. Som anført i vores indlæg til Energitilsynet er det bygherrens beslutning, hvorledes det interne net skal udføres. Det er derfor også alene bygherren, som er ansvarlig for kvaliteten af det interne net, herunder om standarden for det interne net indebærer, at der er et højt varmetab i nettet.

Det er således ikke korrekt, når Andelsboligforeningen anfører, at Varmeforsyningen er ansvarlig for varmetabet i det interne net.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 16 af 24

Som Varmeforsyningen tidligere har meddelt Andelsboligforeningen, er Varmeforsyningen naturligvis indstillet på at etablere direkte kundeforhold til andelshaverne, hvis Andelsbolig forenings interne net opgraderes til samme standard som det kollektive net, og de interne varmemforsyningsanlæg i øvrigt opfylder Varmeforsyningens krav til sådanne anlæg.

[...]"

Afsluttende bemærkninger fra klager

Ved brev af 18. april 2007 er klager fremkommet med følgende afsluttende bemærkninger:

"[...]

Afslag på direkte kundeforhold

Vi går ud fra, at advokatfirmaets indlæg er affattet i nøje overensstemmelse med Kalundborg Kommunes Varmeforsynings opfattelse. Det er flere gange hævdet, at Varmeforsyningen opfattede bygherrens allerførste henvendelse om tilbud på tilslutning af 20 boliger, som et ønske om en fælles tilslutning. Sådan **kan** man simpelthen ikke opfatte skrivelsen (bilag 1). I bilag 10 har Varmeforsyningen oven i købet noteret, at bygherren søgte om et fælles boilerum til Fasanhavens etape I. Denne opfattelse er, hvis man er meget positiv, ren efterrationalisering. At det hænger sådan sammen ses ganske tydeligt af bilag 14 om varmemforsyning til Søndergårds Banke III, hvor Varmeforsyningen gør opmærksom på, at der, jf. gældende regulativer for varmemforsyningen, kun etableres et stik pr. matrikel. Varmeforsyningen fremstiller sagen, som om vi fra starten sagtens kunne have fået et direkte kundeforhold, men varmemforsyningens svar til Fasanhavens etape I (bilag 2) siger, at Varmeforsyningen jf. 'Regulativ for varmemforsyningen' vil forsyne Fasanhaven I med en stikledning til et fælles vekslerum. Svarene omkring Søndergårds Banke III og Fasanhaven I har samme indhold: I begge tilfælde påtvinges bebyggelserne et stik til et fælles vekslerum. Og i begge tilfælde havde Varmeforsyningen ikke kendskab til lov nr. 436 af 10-6-1997, og i begge tilfælde administrerede Varmeforsyningen på et grundlag, der var lovstridigt. Vi er ikke klare over, hvad der fik Varmeforsyningen til at ændre holdningen til Søndergårds Banke III, men kan kun formode, at der telefonisk var blevet talt med meget store bogstaver fra bygherrens side. I bilag 8 (Fru Ingesvej) erkender Varmeforsyningen (side 1: Forhistorie), at man hidtil har administreret efter den praksis, at der maksimalt blev etableret et stik pr. matrikel. Man har altså ikke **troet**, at Fasanhaven Is bygherre søgte om et fælles vekslerum, nej, man har påtvunget Fasanhavn I den

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 17 af 24

løsning, vi døjer med i dag. På side 2 (2 mulige varmforsyningsmåder) kan man **nu** også tilbyde at etablere et direkte kundeforhold. I ordet '**nu**' ligger der, at det kunne man ikke tidligere, hvilket yderligere bekræfter, at Varmeforsyningen har administreret mod loven i vores tilfælde. **Varmeforsyningen har derfor netop tilsidesat sin forpligtelse til at acceptere et direkte kundeforhold.**

Diskrimination

I afsnit 2 skriver DLA Nordic A/S: 'Det er vores vurdering, at Varmeforsyningen ikke på grundlag af varmforsyningsloven er forpligtet til at undersøge, om en bygherre er bekendt med muligheden for at etablere direkte kundeforhold, og om bygherren måtte være interesseret heri.' Denne formulering er så bizar, at man ikke ved, om man skal le eller græde. I bilag 8 (brev af 30. marts 2006) skriver Varmeforsyningen på side 2:

Tilslutningspriser ved de to forsyningsløsninger. 'Det er for fa uger siden, at Varmeforsyningen er blevet bekendt med, at direkte kundeforhold - hvis ejer ønsker det - skal tilbydes af Varmeforsyningen ...' Med andre ord: Så sent som i begyndelsen af 2006 kendte Varmeforsyningen ikke lov nr. 436 og administrerede indtil da efter det regulativ, der sagde, at der etableres et stik pr. matrikel. Varmeforsyningen kunne jo ikke så godt undersøge, om bygherren ønskede et direkte kundeforhold, da Varmeforsyningen overhovedet ikke kendte loven derom og på daværende tidspunkt administrerede efter princippet om et stik pr. matrikel.

Bygherrens første henvendelse (bilag 1) er ikke krystalklar, men formuleringen støtter snarere den opfattelse, at bygherren søgte om direkte kundeforhold end om et fælles vekslerum. Og havde Varmeforsyningen kendt loven, burde den i det mindste have spurgt bygherren, hvilken tilslutning han egentlig søgte om. Men den tanke har aldrig strejft Varmeforsyningen, før de af os blev gjort opmærksom på lovens eksistens. Og da måtte det være gået op for Varmeforsyningen, at de havde gjort i nældeerne, hvorefter de fandt på, at 'de troede, vi havde søgt om et fælles vekslerum'. Som vi før har påpeget, er det først og fremmest en kommunal varmforsynings pligt at været orienteret om nye lovgivningstiltag på området. At Kalundborgs Varmeforsyning ikke kendte lov nr. 436 er en klar forsømmelse fra deres side, og at Varmeforsyningen i 2002 fremturede med at køre efter princippet et stik pr. matrikel, er en klar fejl, som efter vor opfattelse er ansvarspådragende, og som har været diskriminerende over for os som påpeget af Energitilsynet.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 18 af 24

Ansvar for andelsboligforeningens interne net

Varmeforsyningen fralægger sig ansvaret for, at vort net ikke er af den kvalitet, som gør det teknisk muligt eller forsvarligt at etablere direkte kundeforhold. Da Varmeforsyningen i bilag 2 afgjorde, at den ville etablere et stik til et fælles vekslerum, behøvede bygherren altså ikke at etablere et internt ledningsnet, der kunne tåle den trykbelastning, som en direkte tilslutning ville have krævet. Men havde Varmeforsyningen administreret efter loven, ville vi have haft et ledningsnet, der svarede til Varmeforsyningens krav, og derfor **er** Varmeforsyningen ansvarlig for varmetabet i det interne net, ligesom Varmeforsyningen er det i de talrige kommunale udstykninger. Her betales varmetabet solidarisk af alle tilsluttede brugere over MWh-prisen. Der er også vi solidariske, men der er ingen, der er solidarisk med os, selv om det er Varmeforsyningens ansvar, at vi ikke har et direkte kundeforhold.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 19 af 24

Sammenfattende kan vi sige, at Kalundborg Kommunes varmforsynings partsindlæg ved Advokatfirmaet DLA Nordic A/S i beskæmmende grad ser bort fra kendsgerneingerne:

- 1) Ikke på noget tidspunkt erkender Varmeforsyningen over for os, at den ikke havde kendskab til lov nr. 436
- 2) Ikke på noget tidspunkt erkender Varmeforsyningen, at den i 2002 har administreret mod lovgivningen
- 3) Varmeforsyningen erkender ingen fejl og fralægger sig ethvert ansvar for, at vi ikke fik et direkte kundeforhold, til trods for, at Varmeforsyningen i flere bilag henviser til regulativet for varmforsyningen, der fastlægger den praksis, at der etableres et stik pr. matrikel, hvilket allerede på daværende tidspunkt stred mod loven.

Tværtimod søger Varmeforsyningen at give udtryk for, at den hele tiden har haft kendskab til loven og søgt at overholde den. De giver udtryk for, at hvis bygherren blot havde søgt om direkte kundeforhold, så havde vi fået det. Og det til trods for, hvad de selv har skrevet i bilag 2, 8 og 14. Man føler sig fristet til at sige, at Varmeforsyningen er meget tæt på grænsen mellem sandhed og usandhed. Derudover søger Varmeforsyningen at skubbe hele ansvaret over på bygherren, der heller ikke havde kendskab til loven, men det er ikke nogen undskyldning for Varmeforsyningen, der først af alle skulle kende loven. Og som vi før har påpeget: Ukendskab til loven fritager ikke for ansvar. Det håber vi, at Energiankenævnet vil lægge vægt på.

[...]"

Retsgrundlag

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 6 (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmforsyning med senere ændringer) fastsætter i hvilket omfang, der skal etableres direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg. Af bestemmelsen fremgår:

”[...]

§ 20.

...

Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

[...]”

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 20 af 24

Energitilsynet kan i visse situationer gribe ind over for varmforsyningsvirksomheders tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, herunder påse, at der ikke opkræves urimelige tilslutningsafgifter af varmforsyningsvirksomheden. Energitilsynets beføjelse fremgår af varmforsyningslovens § 21, stk. 4:

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive

varmeforsyningsanlæg.
[...]"

Af bemærkningerne til det lovforslag, som ligger til grund for § 21, stk. 4, i varmeforsyningsloven, (§ 27, stk. 4 i den oprindelige varmeforsyningslov), fremgår bl.a. følgende:

"[...]
Såfremt udvalget [nu Energitilsynet] finder, at priser eller betingelser er urimelige eller strider mod bestemmelserne i § 26, skal det gennem forhandling søge priserne eller betingelserne ændret, og hvis dette ikke kan ske ved forhandling, give pålæg herom. I denne forbindelse skal udvalget påse, at der ikke opkræves urimelige tilslutningsafgifter af forsyningsselskaberne.
[...]"

3. marts 2008
J.nr.: 21-551
Eksp.nr.: 34759
TML-EKN

Side 21 af 24

Varmeforsyningslovens § 26 fastsætter, at det alene er *afgørelser* truffet af Energitilsynet der kan påklages til Energiklagenævnet:

"[...]
§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, økonomi- og erhvervsministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov.
[...]"

Energiklagenævnets praksis

Vedrørende forholdet omkring direkte tilslutning til Kalundborg Kommunes Varmeforsyning

Energiklagenævnet har i en række sager behandlet spørgsmålet om direkte tilslutning til et kollektivt varmeforsyningsanlæg. Energitilsynet har i den foreliggende sag henvist til Energiklagenævnets afgørelse j.nr. 21-138. Sagen drejede sig om, at de enkelte medlemmer i grundejerlauget Sønderby ønskede at etablere et direkte kundeforhold til Høje Taastrup Fjernvarme. For at kunne etablere et direkte kundeforhold til de enkelte medlemmer i grundejerlauget stillede Fjernvarmeværket krav om, at grundejerlaugets ledningsnet skulle ændres til samme standard som de andre ledningsnet i området, ligesom der skulle installeres varmeveksler i de enkelte boliger. Energiklagenævnet fandt, ligesom Energitilsynet, ikke at de af Fjernvarmeværket stillede betingelser for at etablere direkte kundeforhold var urimelige jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 4.

Begrænsning i klageadgangen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet har i flere sager truffet afgørelse om, hvorledes bestemmelsen i varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, skal forstås. Efter denne praksis

giver bestemmelsen Energitilsynet hjemmel til ved afgørelse at meddele pålæg til virksomheder, der ejer kollektive varmemforsyningsanlæg, om at bringe urimelige forhold til ophør. Derimod er Energitilsynets tilkendegivelser til virksomhederne om, at visse forhold er urimelige, uden at tilsynet samtidig meddeler virksomheden pålæg om at bringe de urimelige forhold til ophør, ikke afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet. Der kan bl.a. henvises til nævnets afgørelser i sagerne j.nr. 21-502 (Vojens Fjernvarme a.m.b.a.), j.nr. 21-552 (Videbæk Energiforsyning) og j.nr. 21-553 (Sdr. Herreds Kraftvarmeværker a.m.b.a.).

Afgørelserne er offentliggjort på nævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Energiklagenævnets bemærkninger

Sagen drejer sig om, hvorvidt de af Kalundborg Kommunes Varmeforsynings opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Klager har gjort gældende, at det er Varmeforsyningsens ansvar, at der ikke blev etableret direkte kundeforhold mellem Fasanhavens boliger og Varmeforsyningen ved boligernes opførelse i 2002. Varmeforsyningen bør derfor overtage det interne ledningsnet samt omkostningerne til spild i det interne net i Fasanhaven.

Energiklagenævnet finder, at klagen på dette punkt må forstås således, at klager ønsker at gøre Varmeforsyningen erstatningsansvarlig for omkostningerne til spildet i det interne net i Fasanhaven, og at klager kræver en erstatning i form af, at Varmeforsyningen afholder disse omkostninger.

Energiklagenævnet bemærker, at nævnet under denne sag alene kan tage stilling til, om Energitilsynets afgørelse er korrekt. Energiklagenævnet har derimod ikke kompetence til at tage stilling til, hvorvidt Varmeforsyningen har pådraget sig et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige regler herom. Et sådant krav må klager evt. rejse mod Varmeforsyningen ved et civil søgsmål ved domstolene. Som følge heraf har Energiklagenævnet ikke foretaget en nærmere vurdering af Varmeforsyningsens optræden i 2002 overfor klager i forhold til andre boligejere.

Direkte tilslutning til Kalundborg Kommunes Varmeforsyning

Sagen drejer sig herefter om, hvorvidt de af Varmeforsyningen opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Klager har i brev af 3. januar 2007 anført, at klager accepterer de af Varmeforsyningen opstillede betingelser.

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

Side 22 af 24

Energiklagenævnet finder i overensstemmelse med de af Energitilsynet anførte grunde ikke, at Varmeforsyningens betingelser om,

- at nettet bringes i samme standard og dimensionering som det kollektive net,
- at Andelsboligforeningens fælles varmeveksler udskiftes med individuelle varmeveksler hos de enkelte forbrugere,
- at varmemålere hos de enkelte forbrugere er af samme fabrikat og type, som benyttes af Varmeforsyningen,
- at varmforsyningen kan afbrydes hos den enkelte forbruger, uden at det påvirker de øvrige forbrugere, og
- at Varmeforsyningen overtager ejerskabet til det interne net og målerne hos de enkelte forbrugere

3. marts 2008

J.nr.: 21-551

Eksp.nr.: 34759

TML-EKN

er urimelige jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Energiklagenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at Varmeforsyningens tekniske og økonomiske krav for at tilslutte Fasanhaven individuelt ville være indgået som krav, hvis Varmeforsyningen fra starten skulle have tilsluttet de 20 boliger individuelt.

Side 23 af 24

Uanset indholdet af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, finder Energiklagenævnet endvidere, at bygherrens første henvendelse den 24. juni 2002 næppe kunne give Varmeforsyningen andet end det indtryk af, at bygherren søgte om én fælles tilslutning. Det må da også utvivlsomt have fremgået af prisen på tilslutningsbidraget, at der var tale om én tilslutning og ikke 20.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 12. december 2006 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 3. marts 2008.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. lov-bekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmaal ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

3. marts 2008

J.nr.: 21-551
Eksp.nr.: 34759
TML-EKN

Side 24 af 24

/ Tina Alander Lindfors
Fuldmægtig